

Ve svém románu *Jádro věci*, publikovaném v roce 1948, zachycuje Graham Greene rozporuplnou situaci Evropanů žijících v západoafrickém přístavu jisté britské kolonie, kam je zavedla profesní povinnost sloužit vlasti během druhé světové války. Ačkoli se tato komunita, v čele s hlavním hrdinou majorem Scobiem, potýká v daném kontextu se zcela běžnými událostmi, jak profesními, tak soukromými, jsou tito lidé vystaveni vlivu cizího prostředí, neboť právě Afrika je pozadím všech událostí a skrytým původcem většiny konfliktů. Tato prostorová lokace je zcela nepostradatelným elementem z hlediska dějové linie a především kvůli celkové intenzitě svého vlivu na jednotlivé postavy.

Existuje nespočetně druhů míst či prostorů, které je možno vymezit nejrozličnějšími kritérii, například prostor z hlediska fyzikálního či zeměpisného. Lze ale také hovořit o prostorech, jejichž chápání se mění napříč společenskými a kulturními konvencemi či osobními postoji. Obecně vzato je tedy prostor místem pro existenci věcí a dějů, které může být zcela konkrétní a fyzikálně popsatelné, ale také abstraktní, výsledkem subjektivních mentálních konstrukcí.

Rozmanitosti, kterou s sebou nese pojetí prostoru, se nevyhneme ani v oblasti literární teorie. Z literárněvědného hlediska nelze hovořit o žádné zásadní shodě mezi jednotlivými teoretickými koncepty ani metodami pro analýzu prostorovosti v literatuře. Navíc se zdá, že právě problematika lokace byla donedávna jedním z opomíjených prvků, kterým se dostávalo jen málo pozornosti v porovnání s ostatními strukturními jevy, kupříkladu literárním časem či otázkou postav. Navzdory tomu ale bývá prostor často posuzován právě ve spojení s kategorií času, čímž vzniká komplexní kategorie zakořeněná v principech einsteinovské fyziky. I přes tuto logickou provázanost času s prostorem lze ovšem zkoumat literární prostorovost jako takovou, což je východiskem vlastní praktické analýzy Greenova románu.